

TELESNA KULTURA — TELESNA KULTURA — TELESNA KULTURA — TELESNA KULTURA — TELESNA KULTURA — TELESNA

Motor mi pomeni vse

Če človek pri svojih trinajstih letih prvič sede na motor, če ga vonj po gorivu tako omami, da se mu zapiše za celo življenje in če mu hitrost pomeni več kot življenje samo, potem se prav gotovo zapiše dirkam. Boris Bajec je bil svoji okolici znan po tem, da je že pri trinajstih divjal okoli s svojim kolesom s pomožnim motorjem. Le-ta je bil takrat namreč edini, ki ga je lahko vozil brez izpita. Seveda pa ga je že takrat temeljito predelal. Ko je dobil prvi pravi mopeda, se je spet takoj lotil dela. Niso mu zadostovalistični predstave in pridjal je še peto. S takim motorjem se je pojavil tudi na prvih dirkah in leta 1972 na cestnohitrostni dirki, ki jo je v počastitev prvega maja organizirala Iskra, kjer se je Boris izučil za elektromehanika. Vendar je čutil, da to še ni tisto pravo. Vključil se je v avtomoto društvo Kranj in pričel redno tekmovali v speedwayu, motokrosu, na rallyjih in v spretnostnih vožnjah. Takrat je tudi kupil nov motor Tomos D-6 in povsem sam je iz njega napravil »specialko«, s katero je bolj ali manj redno zmagoval. Sam pravi, da še ni imel pravega znanja o tehniki vožnje, motor pa je bil tudi vse prej kot dober in večkrat se je oglasil v Tomosu s prošnjo, da bi mu pomagal. Takrat je za Tomos vozil Adrijan Bernetič in v svoji kategoriji ni imel resnega tekmeca. Boris pa s svojimi fizičnimi lastnostmi ni bil primeren za kategorijo 50 kubičnih centimetrov. Rekl

bičnih centimetrov. Leta 1975 je s svojo Yamaho (tudi to je kupil povsem sam brez kakršnekoli pomoči in ga je stala tudi sto novih tisočakov) zasedel drugo mesto, leto kasneje je bil četrti, že letos pa je tudi v tej kategoriji državni prvak.

»Z Yamaho sem imel več težav, saj sem moral zaradi okvare velikokrat odstopiti tik pred ciljem, toda letos ni zatajila in naslov je moj.«

Dirke so izredno drag sport. Kako si lahko privoščiš takšne stroške? Mar ti klub ne pomaga?

»V klubu za motorne dirke niso preveč zainteresirani, saj se večina bolj zanima za avtomobilizem. Najprej sem dirkal za AMD Škofja Loka, nato nekaj časa za Dinamo iz Zagreba, lani pa sem se priključil AMD Kranj. Stroški so res veliki in jih krijem le z zmagami. Če zmagam, dobim od kluba nagrado v znesku dva nova tisočaka. Ker pa vozim v dveh kategorijah, mi pri dveh zmagah odbijejo 50 odstotkov od ene zmage. Naj npr. navedem dirko v Kavadarcih: 2.800 din sem imel stroškov, za zmago v obeh kategorijah pa sem dobil 3.300 din nagrade. Če bi v eni dirki moral odstopiti zaradi okvare ali pa če mi ne bi uspelo zmagati, bi imel 1800 din izgube. Z motorji je pa tako: Vse, kar dobim, vložim vanje. Dolgo časa sem zbiral denar za prvi motor, saj je bil tedaj zame precej drag, za drugega pa je bilo že malce lažje. Če bi mi motorji ne po-

Kako pa se kondicijsko pripravljate na dirke, saj je to, čeprav ni videti, dokaj naporen sport?

»Najboljši način za nabiranje kondicije za vožnjo z motorjem je — vožnja z motorjem. Dosti se sicer vozim z avtom, ker imam takšno službo, toda veliko raje se peljem z motorjem in prav vsak trenutek izkoristim za to. Sedaj, ko je precej hladno, sem se malce odpovedal, zato pa precej smučam in drsam.«

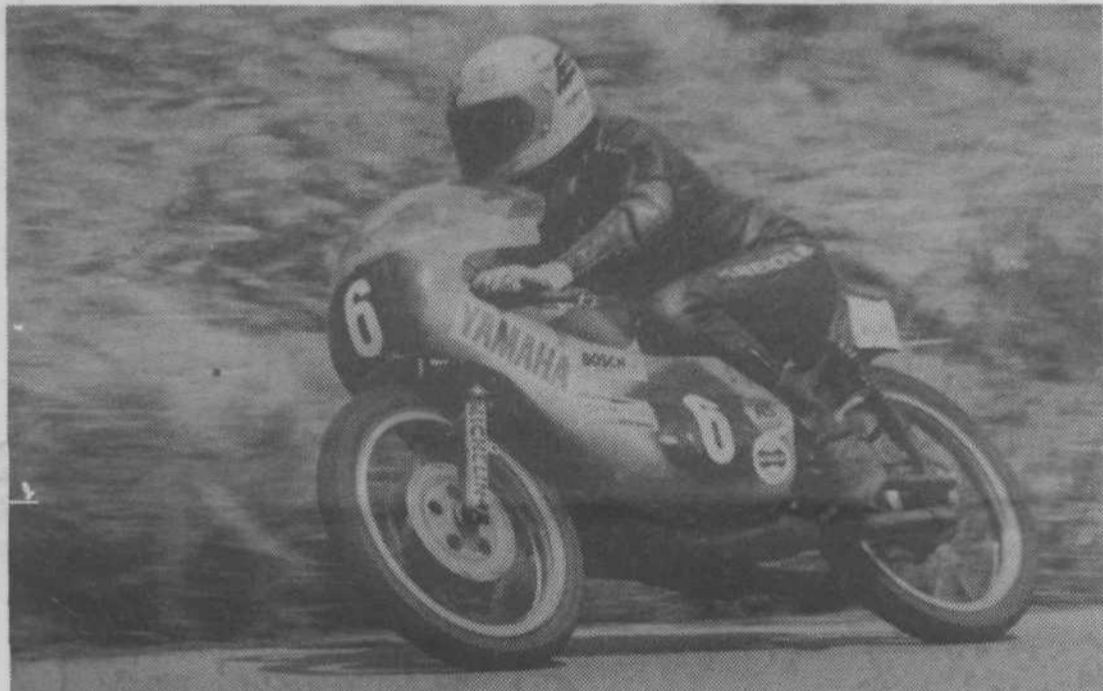
Kaj pa poškodbe?

»O tem raje ne razmišljam, kajti če bi, bi najbrž ne dirkal. Nekajkrat sem sicer res že padel, toda brez hujših posledic. Sem pa zaradi nekega padca preživel nekaj časa tudi v bolnišnici, vendar je bila to »privatna« vožnja in z dirkami ni imela nikakršne zveze.«

Znanka, ki spremlja vse njegove dirke in je več ob stezi, pravi, da resnično uživa ob njegovi vožnji, saj vozi tehnično dovršeno, precej pa da jo skrbi, če ga bo po dveh ali treh krogih ni. Takrat upa, da je odstopil zaradi okvare in da se ni zgodilo nič hujšega. Jo pa kljub temu precej stisne pri srcu!

Redno si zaposlen, sportu pa posvečaš precej časa in najbrž tudi izostajaš z dela. Kako gledajo tvoji delovni kolegi na tvoje športno delovanje?

»Zaposlen sem v servisu Slobode iz Čačka in omogočijo mi prav vse, da



so mu, da se mora še veliko učiti, da pa se jim niti ne zdi preveč zanimiv.

»Taktak se je v meni nekaj premenilo in zarekel sem se, da jim bom dokazal svojo pravo vrednost. Bernetič je imel motor, ki je bil za dvajset ali več kilometrov na uro hitrejši od drugih. Bil pa je tudi tovarniški drikač — torej je bilo njegovo delo urejati si motor in dirkati. Povsem sam sem leta 1974 zbral denar in si kupil nov motor, prvi pravi dirkalni motor. Sto tisoč novih dinarjev me je stal Kreidler in že prvo leto sem z njim dosegel več dobrih rezultatov. Na državnem prvenstvu leta 1974 sem bil tretji, že naslednje leto pa sem v tej kategoriji (50ccm) osvojil državno prvenstvo in nato še dvakrat. Največje priznanje mi je bil, ko sem po trikratnem zaporednem zmagoslavju prejel priznanje Tomosa, da so se o meni zmotili. To je še podkrepila zlata čelada, ki jo bom prejel letos od avto moto zveze Jugoslavije.«

Bernetič je torej dobil hudega konkurenta. Borisu pa ena sama kategorija ni zadostovala in odločil se je, da bo vozil v kategoriji do 125 ku-

menili vsega, potem se najbrž sploh ne bi odločil za ta sport. Tako pa sem mu podredil vse.

Letos sem za osem zmag dobil 12 tisoč dinarjev, kar pa je komaj desetina vrednosti motorja. Ob tem pa bi moral imeti pokrite vse druge stroške — no, to je zaenkrat le še iluzija. Z zmagami si stroške vsaj delno pokriva, vsi pa ne zmagujejo.«

Bral sem, da si letos vozil odlično v Opatiji.

»Res sem dobro vozil tudi uvrstil bi se lahko na tretje mesto, kar bi v taki konkurenci pomenilo izreden uspeh. Žal pa mi je odpovedal motor tik pred koncem dirke in sem moral odstopiti. Pri nas sem lahko državni prvak, v tujini pa bi me lahko premagal tudi poprečen tovarniški dirkač, saj dela v veliko boljših razmerah, stroje pa imajo premmogi hitreje. Dolžnost takega dirkača je le, da pride na dirko, sede na motor in pelje, jaz pa moram dan za dnem čepeti v garaži in brskati po stroju. Dirka traja 15 do 20 minut, nanjo pa se pripravljam kak mesec dni.«

lahko nastopam. Sicer pa delam s strankami in je važno, da je delo opravljeno. Včasih še raje vidijo, če pridem popoldne, saj je treba večkrat k njim na dom. Pričeli so se tudi zanimati za moto sport in veseli so prav vsakega uspeha.«

Kako dolgo še?

»Pričakoval sem tako vprašanje, saj sem si ga često zastavljal tudi sam. Pa vendarle ne morem odgovoriti nanj, kajti težko se je povsem odpovedati stvari za katero živiš. Tudi ko ne bom več dirkal, bom gotovo še vedno v tem krogu. Najbrž bom pomagal mlajšim, in to v tisti obliki, kakršne sem sam najbolj pogrešal. Tehniko vožnje sem si pridobil sam, zato sem potreboval tudi več časa. Ob pomoči izkušenega tekmovalca bi gotovo napredoval hitreje. Toda vozil bom verjetno še dolgo.

Naj povem še to, da bi se zelo rad zahvalil prijatelju Stanetu Bedene, ki me je kot mehanik spremljal zadnji dve leti na vseh pomembnejših dirkah, pa čeprav večino stroškov krije povsem sam.«

IG

SREBRNI JUBILEJ

V sredo 23. novembra je TVD Partizan Zelena jama slavil 25-letnico svojega obstoja in delovanja. Na slavnostnem občnem zboru so navzoči z zanimanjem poslušali predsednikovo jubilejno poročilo, si začrtali delo za naprej, razrešili prejšnje in izvolili nove organe društva ter podelili več priznanj ob društvenem jubileju.

Tri dni zatem so na slavnostni akademiji pokazali svoje dosežke in se pridružili prireditvam za dan republike.



Draško Jovičević (NTK Kajuh-Slovan) je poskrbel za največje presenečenje občinskega prvenstva v namiznem tenisu članov do 30 let starosti, ko je osvojil 1. mesto in s tem naslov prvaka za sezono 1977-1978 občine Ljubljana Moste-Polje.

FOTO IN TEKST SVANK

OSMI TRADICIONALNI MEMORIAL MIRA PERCA — MAKSA

Kvalitetni nogometni turnir — eden najboljših mladinskih turnirjev pri nas — se je v osmi reprizi končal z zmago Madžarske ekipe Ferencvarosa

Na turnirju so razen ljubljanskih ekip (Olimpija in Slovan) in selekcije Ilirija-Ljubljana igrala ekipe: Hajduk—Split, Rijeka, Ferencvaros, Halads in Fac z Dunaja. Prvo mesto je zaslužno pripadlo igralcem Ferencvarosa, ki so v finalni tekmi premagali Rijeko z 7:2.

Organizacija turnirja je bila zelo dobra, igrali so na igriščih v

Šiški in na Kodeljevem. Turnir pa je motil močan dež, tako da sta bili igrišči zelo blatni in težki za igro.

Prehodni pokal je v trajno last dobila ekipa Ferencvarosa, pokal za fairplay pa je osvojila ekipa Slovana. Za najboljšega igralca turnirja je bil proglašen igralec Ferencvarosa Erdovec.

V imenu organizacijskega odbora je prvouvrščenim predal pokale Mirko Ostojčič

Končna lestvica: 1. Ferencvaros, 2. Rijeka, 3. Hajduk, 4. Olimpija, 5. Halads, 6. Ilirija-Ljubljana, 7. Slovan, 8. Fac

VILKO SLUGA

KOŠARKA IN ŠAH

V novembru je OO ZSMS Zadobrova-Sneberje-Novo Polje organizirala dvojte tekmovalje.

Dne 13. novembra je bil košarkarski turnir, na katerem so sodelovale ekipe iz Sneberij, Novega Polja in Zadobrove. Zmagali so Zadobrovčani, ki so premagali oba nasprotnika. Drugi so bili Sneberčani, zadnji pa igralci Novega Polja.

Ob prazniku 29. novembra pa je bil šahovski turnir, na katerem je sodelovalo 11 mladincev. Po hudem boju je zmagal Matjaž Trtnik, ki je premagal skoraj vse mladince — doživel je en sam poraz. Drugo do četrto mesto pa si delijo Janez Jagodič, Boris Hauptman in Srečko Čož. Turnir je vodil Danilo Dimnik.

BORIS ROZMAN

MALI NOGOMET

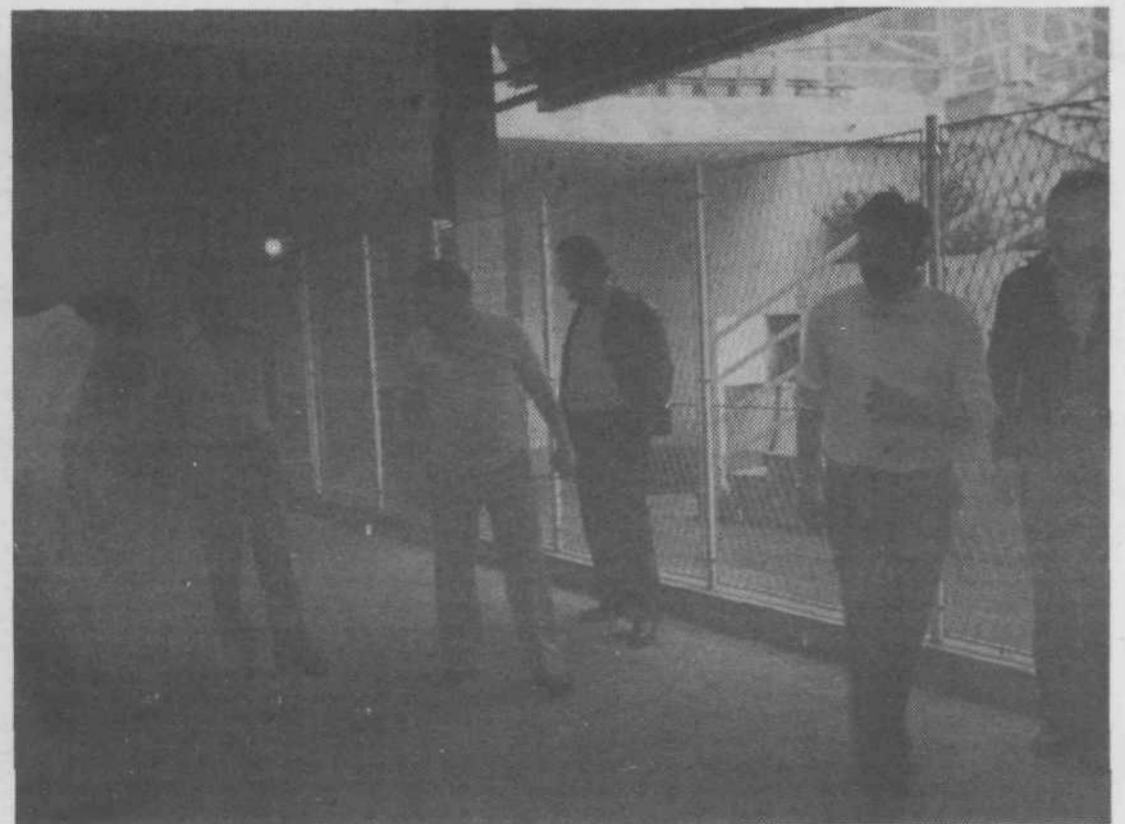
KONČANO REKREATIVNO PRVENSTVO OBČINE

Letošnjega tekmovalja ekip v malem nogometu se je v šestih ligah udeleževalo 97 ekip. Konec tekmovalja je odbor za športno rekreacijo pri občinski TKS izključil iz nadaljnega tekmovalja ekipe, ki nastopov na tekmovaljih niso jemale dovolj resno. Ob zaključku je odbor za športno rekreacijo izdal Bilten 1977 — MALI NOGOMET, v katerem so objavljene vsi rezultati in lestvice vseh šestih lig. Zaključna slovesnost s podelitvijo priznanj bo konec decembra 1977 oziroma v začetku januarja 1978, in sicer skupna za vse športne rekreativne panoge.

Zmagovalne ekipe: 1. liga Golovec, 2. liga Radio študent, 3. liga Obnova DOM, 3. liga Santas, 5. liga Bajdukovi, 6. liga Galeb.

ViS

SATURNUŽANI NA REKI



Ob 30-letnici Metalografičnega kombinata z Reke so se Saturnovci udeležili trim tekmovalja. Ekipa kegljačev, balinarjev, šahistov, nogometašev in strelcev so se pomerile s športniki Ine in domačini. Ekipa Saturnusa so se dobro odrezale, saj so razen v kegljanju osvojile vsa prva mesta. Tudi ekipno so bile prve. Priznanja so svečano podelili na proslavi delovnega jubileja kombinata.

Na sliki so balinarji na tekmi z ekipo MGK.

MIRAN TODORI

SREČANJE V TRSTU

Združenje slovenskih športnih društev v Italiji je povabilo predstavnike TVD Partizan Moste na svoj 7. občinski zbor, ki je bil v Trstu.

V poročilu predsednika Vojmira Kocmana smo slišali ugotovitev, da postaja medsebojno sodelovanje športnih in drugih organizacij v Sloveniji vedno pogostejše in naj bi postalo tradicionalno. Začeto sodelovanje s TVD Partizan Moste je treba nadaljevati. Naš predstavnik jim je v pozdravnih besedah zagotovil, ker je TVD Partizan Moste na zaključku priprav o podpisu listine o trajnem sodelovanju med slovenskimi športniki in italijanskimi. V postopku so tudi priprave za širše medsebojno sodelovanje med občino Zgonik in občino Ljubljana Moste-Polje.

Na tem občnem zboru smo spoznali, da še tako dobro predsedniško poročilo ni nikoli tako dobro, da bi bili z njim zadovoljni vsi navzoči odborniki. Slišali smo zelo kritične pripombe in le malo pohvale. Odborniki, ki so na tem obč-

nem zboru zastopali svoje člane iz različnih športnih panog, so bili odkrito kritični predstavniki, kar je bilo tudi za nas zelo poučno. Bili so enotnega mnenja, da je sport tisti medij, ki ne pozna ne meje in ne družbene ureditve, ter da tudi športniki ohranjajo slovenski jezik. Nekdo je med razpravljalci dejal, da je najbolj srečen takrat, ko pred tekmo zasliši slovenski pozdrav »zdravo«.

Tudi na račun obveščanja je bilo nekaj kritike. Razpravljalci so želeli, da bi v časopisih slovensko prebivalstvo ne obveščali samo o suhoparnih športnih rezultatih in še to z enodnevno zakasnitvijo. Želijo več pestrih informacij o športnih in drugih rezultatih, ki jih dosegajo posamezniki in ekipe doma in na tujem.

Prav ta kritika pa je dala vlogo, da s tem prispevkom pričenjamo informirati naše občane o življenju in delu ter našimi sodelovanji z zamejskimi Slovenci.

J. S.